

NØVN

SAMBAND

MAGNUS GUNNARSSON
MAGGI@SOSIALURIN.FO
TLF 341800 FAX 341801*Á hesum síðum bera vit tíðindi um merkisdagar, so sum rundar føðingardagar, brúdleyps dagar, starvssetanir o.t.*

Andlát og jarðarferðir

Martha Blaasvør Deb-
es, fødd Joensen, búsit-
andi á Argjum, andaðist
í heiminum leygardagin
18. august, 74 ára gom-
ul.

Kistan við **Bjarna**
Magnussen, Tjørnuvík,
fer úr Landssjúkrahús-
kapellinum týsdagin
klokkan 14. Jarðarferðin
verður úr Tjørnuvíkar
kirkju hósðagin klokkan
14. Sungið verður úr
sálmabókini. Tey, ið
vilja minnst Bjarna,
kunnu lata eina peninga-
gávu til Tjørnuvíkar
kirkju, konta í Eik.

Rógvi Zachariassen,
ættaður úr Tórshavn
andaðist í Rødby havn
17. august, 77 ára gam-
al. Jarðarferðin verður
úr Rødby havn kirkju
hósðagin 23. august
klokkan 11.

Ella Hjelm Klemp,
dóttir Miu og Thorvald
Hjelm í Vági, andaðist
fríggjadagin 17. august
á Gentofte Sjúkrahúsi,
71 ára gomul. Jarðar-
ferðin verður úr Nærum
kirkju 27. august klokka-
an 11.

Mary Joensen 80 ár

Mikudagin 22. august verður
mamma okkara 80 ár.
Mamma er fjórða barnið av
sney bønnum hjá Miu og
Óla úti í Fornu á Nesi Eyst-
uroy. Mamman var ættað
innan úr Gerði á Toftum og
pápin var ættaður úr
Fornu. Systkini vóru Andi,
Sannebeth, Dania, mamma,
Marjus, Ove og Annelisa.
Bert trý systkin eru eftir á
lívi. Tey eru Annelisa, Ove
og mamma okkara. Marjus
doyði sum 12 ára gamal.
Andi, Sannebeth og Dania
doyðu øll sum 68 ára gom-
ul.

Mamma vaks upp í teim-
um vánaligu 30-árunum, tá
tað var ógvuliga smáligt í
nógvum heimum í Føroyum.
So frægt tey vóru ment,
byrjaðu tey at taka lut í øll-
um arbeiði, úti og inni, so
sum torv, hoygging, eplir
og annað húsligt arbeiði.
Mamma hevur mangan
sagt, at hon hevði sín setn-
ing innandura. Longu
áðrenn fermingina hjálpti
mamma til í prestagarðinum
á Nesi sum barnagenta.
Seinni arbeiðdi hon sum
arbeiðsgenta, inntil hon gift-
ist við pápa okkara.

Mamma giftist pápa, Olaf
Joensen, í 1947. Tey giftust
inn úti í Fornu, sjálvt um
tað var ógvuliga trongligt,
og vórðu verandi har í 3 ár.
Tá tey síðani skuldu byggja
inni á Toftum, vildi so illa
við, at kona bróður pápa
doyði í barsilssong, soleiðis
at hann kom at sita eftir við
trimum smábørnum, har
tað elsta var 5 ár og yngsta
nýføðingur. Hann hevði sett
búgv í Runavík. Tískil
fluttu mamma og pápi inn
til Runavíkar at halda hús
og vórðu verandi har í
hálftrýjórða ár, áðrenn tey
fluttu út í síni egnu hús á
Toftum, sum tá stóðu liðug.
Tað man hava verið strævið
hjá mamma at taka eitt hús
upp á seg við trimum børn-
um. Sjálf átti hon eitt, og
tað næsta varð borið í heim,
meðan tey búðu í Runavík.
Har hevur hvílt ein stór
ábyrgd á herðum hennara.
Mamma var sjálvandi í góð-
um árum tá, men stríggði
man hava verið.

Í 1954 fluttu vit út á Toftir
í okkara egnu hús. Ikki
kunnu vit siga at alt var so
liðugt eftir nútíðar máti-
stokki, har var ógvuliga
mangulfult, men vit halda
at tey vóru so hjartans fegin
at koma í teirra eina heim.
Vit blivu trý systkin: Oskar,
Elinborg og Óli Heri. Oskar
og Elinborg eru búsitandi á
Toftum, og Óli Heri er
búsitandi í Tórshavn. Tey
fyrstu árin vit búðu á Toft-

um, plagdi pápi at fara til
Íslands í januar mánað og
vera har til einaferð í mai
mánað. Onkuntið eitt sindur
longur. Um summarið og
heystið fekst hann við at
smíða og mála. Tíðarskeið-
ini har pápi okkara var í
Íslandi, varð mamma einsa-
møll um okkum børn, so
aftur her var tað mamma,
sum var bæði kona og mað-
ur í húsinum.

Í 1964 verður pápi okkara
álvarsliga sjúkur og doyr
síðst á árinum niðri á Ríkis-
sjúkrahúsinum. Mamma
hevur sjálf fleiri ferðir sagt,
at hon ongantið roknaði
við, at hon fór at smílast aft-
ur, men tibetur hevur láturin
mangan vunnið síðani,
hóast smeytin. Lyndið, góð
hjálp frá teimum nærmastu
og klettafasta guðstrúgvinn
munnu hava verið góð
hjálp. Nú mátti mamma
sjálf út til arbeiðis at vinna
til dagsins uppihald. Fyrst
nókur ár sum krabbakvinna
úti hjá Ernst Hansen, fyrri
at enda sum krabbakvinna
ígjøgnum nógv ár hjá Lenu
Joensen, við einum lítlum
millumbili á flakavirkinum,
Nyki. Mamma arbeiðdi í
handlinum hjá Lenu, til hon
gavst vegna aldur. Fyrstu
tíðina eftir at pápi var deyð-
ur, var nógv samband mill-
um heimið hjá okkum og
ommu og abba úti í Fornu.

Onkuntið, serliga um vet-
urin, vóru tey í vikur inni á
Toftum hjá okkum, og um
summarið kundu vit verða í
vikur úti í Fornu hjá ommu
og abba. Her hevur mamma
nokk notið gott av teirra
hjálp, somuleiðis munnu
tey hava notið gott av hjálp-
ini, mamma veitti teimum.
Eisini kann nevast, at
grannarnir Diny og Sørin
mangan mundu vera hent,
serliga hjá lítla beiggja,
sum upp á tað nærmasta
fekk eina eyka foreldur.

Líka síðani vit børn vórðu
borin í heim, eru vit uppald
saman við kirkju og missi-
ónshúsi. Hesi bæði hava
verið partur av lívinum hjá
mammu okkara, og harvið
okkum, allan okkara upp-
vøkstur. Mamma gongur
enn tann dag í dag trúliga í
kirkju og møti, so frægt
sum kreftirnar eru til tað.
Mamma sat eisini í stýrinum
fyrir missiónshúsið frá
seinnapartin í sjeiti árunum
til um ártúsund skiftið. Blái
Krossur hevur eisini verið
hennara hjartabarn, har hon
hevur sitið sum skrivari í
eitt mannaminni. Eisini hev-
ur sjómanskvinnuringurin á
staðnum fingið nógv tíð til-
lutaða, har mong bindikonan
hevur talt skeivt vegna upp-
lesturin frá mammu. Sangur
hevur heldur ikki verið
fremmandur í barnaheimi-

num. Mamma hevur sungið
fyrst í Toftakórinum og
seinni í streingjakórinum.

Óansæð hvar mamma
hevur virkað, hevur tað ver-
ið við stórum nærlagni og
ábyrgdarkenslu. Hennara
partur man ikki hava ligið
eftir. Og tá tað kemur til
missiónshús og kirkju,
munnu mong tøkini vera
tíkin í Harrans urtagarði.

Vit børn eru frá fyrsta
degi leidd í Guðs hús, lærd
at fara til arbeiðis, so skjótt
vit vóru ment, vísa ábyrgd-
arkenslu og virðing fyri
fólki rundan um okkum.
Mamma hevur eisini lært
okkum at vera sjálvstøðug
og roynt at hildið okkum til
so skjótt sum ráðiligt hevur
verið.

Mamma hevur verið
ómetaliga røsk, hóast hon
longu fyrst í sjeiti árunum
fekk brek í ryggin. Bráða
lyndið man eisini hava havt
síni positivu árin á mongu
gervingarnar í eru fingnir
frá hondini. Pengarnir hava
ongantið verið nøkur yvir-
flóð, men ongantið hevur
vantað nakað hjá okkum
børnum. Gamaní vóru ráð-
ini ikki til nakað sum helst
oyðsl, men tað vit ikki
fingu í materiellum, fingur
vit í stóran mun av hjálp,
tonkum og kærleika. Sum
fyrir nevnt hevur láturin
mangan verið frammi síðani
pápi doyði, og sigast kann,
at mamma hevur verið rætti-
liga láturmild. Familjukær
hevur hon verið, og umsorg-
anin fyri okkum øllum er
stór og eingin verður
gloymdur. Ommu- og lang-
ommubørn eru spent, tá
hon tekur taskuna fram.
Har er nokk okkurt gott í
væntu...!

Góða mamma, vit eru so
hjáttans takksom fyri, at tú
er mamma okkara, og at tú
enn er í millum okkum.
Takk fyri alla umhugsan,
bønir, tankar og allar góðar
og hugnaligar latur. Hjarta-
liga tillukku við hesum
stóra degi. Vónandi verður
lívskvældið framhaldandi
blítt.

Heilsan børnini

Kunngjørt verður fyri ætt og vinum, at okkara kærri

Rógvi Zachariassen
ættaður úr Tórshavn
búsitandi í Rødeby Havn

andaðist 17. august, 77 ára gamal.
Jarðarferðin verður úr Rødeby Havn Kirke
23. august kl. 11.00.

Familjunnar vegna
Anna Helena

Tey, ið vilja minnst Rógva, kunnu geva eina gávu til
Minningargrunnin hjá Louis Zachariassen.

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum tykkum, sum sýndu
samkenslu í stóru sorg okkara, tá elskaði maður mín,
góði elskaði pápi, verpápi og abbi okkara

John Larsen

doyði og varð jarðaður.

Eina serliga tøkk til Øssur Berghamar fyri vitjan á
Ríkissjúkrahúsinum, John í Skemmini fyri góð orð
og tøkk til samkomuna í Bethel og øll tykkum,
sum á annan hátt hjálptu til við jarðarferðini
og ervinum.

Tøkk fyri blómur, kransar og peningagávur
til Nýrafelagið.

Eisini takka vit tykkum, sum fylgdu honum
til hansara seinasta hvíldarstað.

Familjunnar vegna
Irena